

דקמתי כופין אורח שיהלוצ ולא קתני
ולריכה גט ויהי דהך צבא נמי דהיא
אומרת נבעלתי לאלהר שלשים יום
קאי אבל בתוך שלשים יום לריכה
חליה דהי אחר שלשים נמי קאי
ליחיייה נמי לעיל גבי תוך שלשים
שלא נעטה להעמידה דוקא לאלהר
לי כמו סיפא ולפי זה לא יתכן הא
דאמר בסמוך וכי מפני שאלט כופין
ומבקשים נאסור לרעה ופירש בקונט'

תוספות חר מקבאי

תניא יבמה שאמרה
ביתך לי לא נבעלתי
בין שהיא אפר בעלתי
בין שאפר לא בעלתי
כופין אותו שיהלוצ לה
לאחר לי יום מבקשים
היטט שיהלוצ לה
היא אפרת נבעלתי
וראי אפר לא בעלתי
ה"ו יוצאה בנס פירוש
לאחר לי יום קאי הוא
אפר בעלתי והיא
אפרת לא נבעלתי
אע"פ שחור ואפר לא
בעלתי צריכה גם
וחליצה' הוא סיפא
נמי לאחר לי יום קאי
ובולה מתני' פירוש
כשהגם יוצא מתחת
יה דאי אין וגם יוצא
מתחת ירה עד שכופין
אותו לחלוצ הרה כופין
אותו ליום' ומה דקתני
צריכה גם וחליצה
פירש' ר' אבי שצריכה
חליצה עם גיטה שיצא
מחתה ירה והיא רקאמ'
אע"פ שחור ואפר לא
בעלתי לא לצריכה
חליצה קאי דכ"ש היא
בעלתי צריכה גם
ה"ק אע"פ שחור ואפר
לא בעלתי [אין] כופין
אותו שיהלוצ לה אלא
מבקשים ואין כופין
דאפרת קמא ספכין
דאפר בעלתי רב אשי
אפר החם תנן גם
ליקתו הבא גם לביאת
פ' דבא(א)(אש) אייורי
נמי כשהגם יוצא מתחת
יה והכי אוקי לה ופאי
צריכה גם וחליצה
דקאפר צריכה גם
אחר תין מתגם הראשון
שנחן לה לויקתו לפוסלה
ספני ופן האחים. ה"ק
בעלתי אחר נעתי לה
גם וביאחפסלה כמאמר
פירוש רבנן וצריכה
גם וחליצה' וה"ק אק
ע"פ שחור ואפר לא
בעלתי לא תיאמר אדירא
בחרה ספכין ולא תורה
צריכה גם אלא אדירא
קמא ספכין וצריכה גם
בנא פניה הנא כריה
דרב נתנן מרב נתנן
צרתה טה' פ' אטני'
קאי יבמה שאמרה בתוך
לי יום לא נבעלתי ויבם
אפר בעלתי מה לאמור
צרתה לעלמא משום
דיבורא דירא דאפרה לא
נבעלתי דאי ליבוריה
דידיה צרתה סותרת
לעלמא בלא חליצה
א"ל מפני שאנו כופין
ומבקשים נאסרת צרתה
פ' ומותרת לעלמא בלא
חליצה' תנן החם
נשים בראשונה היו אפרים ג'
נשים ויצאת ויעלמא

\*מיבזו בזיו מינה עד שכופין אותו לחלוצ
ניכפנו לייבם אמר רב
מתחת ידה מתיבי יבמה שאמרה בתוך
שלשים יום לא נבעלתי בין שהוא אומר
בעלתי בין שהוא אומר לא בעלתי כופין
אותו שיהלוצ לה לאמר שלשים יום
מבקשין הימנו שיהלוצ לה היא אומרת
נבעלתי והוא אומר לא בעלתי הרי זה
יוציא בגט הוא אומר בעלתי והיא אומרת
לא נבעלתי אע"פ שחור ואמר לא בעלתי
צריך גם וחליצה אמר רבי אמי צריכה
חליצה עם גיטה רב אשי אמר החם גם
לויקתו הבא גם לביאתו הגהו שניהם מודים
דארו לקמיה דרבא אמר להו רבא חלוצו
לה ושרו לה תיגרא אמר ליה רב שרביא
לרבא והתניא צריכה גם וחליצה אמר ליה
\*אי תניא תניא בעא מיניה הון בריה דרב
נחמן מדרב נחמן צרתה מהו אמר ליה ר' אבי
מפני שאנו כופין ומבקשין תיאמר צרה :
הנודרת הנאה וכו' : תנן התם \*בראשונה היו
אומרים שלש נשים יוצאות ונמולות כתובה
האומרת טמאה אני לך השמים ביני לבינך
נמולה אני מן היהודים חזרו לומר שלא תהא
אישה נוחת עיניה באחד ומקלקלת על בעלה
אלא \*האומרת טמאה אני לך תביא ראיה
לדבריה \*השמים ביני לבינך יעשו דרך
בקשה נמולה אני מן היהודים יפר חלקו
ומשמשותו ותהא נמולה מן היהודים איבעיא
להו נמולה אני מן היהודים ליבם מהו מי
במסקא אדעתה דמיית בעלה ונפלה קמי
יבם או לא רב אמר \*יבם אינו כבעל
ושמאל אמר יבם הרי הוא כבעל אמר
אביי בוותיה דרב מסתברא דתנן הנודרת
הנאה מיבמה בחיי בעלה כופין אותו
שיחלוצ ואם איתא דמסקא אדעתה
מבקשין

חליצה נמי אחר לי ואפי' שניהם מודים
קיימה אפי' תוך שלשים ולא דוקא נקט
הוא אומר בעלתי כדפי'
ורישא דקתני טעמא אורח ללחוצ ה"ה דגט
נמי בעלתי כדקתני כסיפא
אלא אכתי לא אהא לשמעויעין תקנתא
דגט כדפי' גרעה לאסור
כפייה ובקשה דחליצה ומחמת
שהי הלשונות שפ"י גרעה לאסור
הארה עד לאחר שלשים יום אם
לא יודו שניהם שבעל והלצרין גט
לכנוסה אפי' תוך שלשים אפי' שניהם
מודים שלא בעל :
**אמר** ר' אמי : לא בעי לאוקומי קך
משנה כמשנה אחרונה
(לעיל דף טז) דמלות חליצה קודמת
ולכן כופין לחלוצ דאמתי'
קאי ומתניתין דאייירי דיני יבום
לפי משנה ראשונה קיימא :
**אמר** רבי אמי לריכה חליצה עם הגט
פ' גיטה שהיה כבר ואם
תאמר ור"ח מאי הא דקתני
ואע"פ שחור ואמר לא בעלתי
לריכה גט וחליצה אדרבה
היא הטמנת דכיון דלא בעל
לריכה חליצה בידה ויש
לומר דהכי קאמר אע"פ
שבעלתי לריכה להיות בידה
בין לבין פ' בקונטרס גלוי
וידוע לשמים שאין מקץ עמי
פ' ר' אמי דרך בקשה - פ"ר
יתפללו להו נעולה אני מן
היהודים מהו ליבם - פ' בקונטרס
לרי' על פירוקו דפשיטא
דאסורה נפשה לו או לא
מסקא אדעתה ולא אסרה
נפשה ליבם וקשה והלא
היא מותרת לו על כן גרעה
לו לפרש דמיבעיא ליה
אזי מסקה אדעתה לאסור
נפשה על היבם ומבקשין
לחלוצ אזי שמה לא עשהה
כדי לאסור עלמא על יבמה
כמו על בעלה וקאמר רב
יבם אינו כבעל דלא מסקה
אדעתה לאסור עלמא על
יבמה - כן גרעה לי עיקר
לפי טעם זה :
**הרן עלך שמה**

מיהמן : **ותליל** : משום
היהא חליצה נפשה חליצה
לנפשה חליצה דליסורא
ומדקאמר לריכה גט
מכלל דכאן לה גט עבקינן
ואמאי קתני רישא כופין
לחלוצ ניכפיהו לייבם : **אמר רבי
אמי** : לעולם נכפיהו בידה
והכי קאמר לריכה חליצה
עם גיטה ואע"פ דקתני
אמבקשים קאי וה"ק אע"פ
שחור ואמר לא נבעלתי
דליכא למימר כופין
הואיל ומודה אפ"ה אין
כופין אלף לריכה חליצה
וחי לא בעי למיחלץ לא
כייפינן דסמכינן אדיבוריה
קמא הואיל ולאחר שלשים
יום הוא : **רב אשי אמר** :
לעולם לריכה גט אחר
לכד גט הראשון דהתם
גט לויקתו ונפסלה עליו
לפיכך לא נכפין לייבם
וכיון דאמר בעלתי
לריכה גט לביאתו דיש
ביאה אחר הגט והסקיה
מסתברא אע"פ דקתני
וה"ק אע"פ שחור ואמר
לא נבעלתי וליכא למימר
לא חייבתי גט אלף חליצה
אפ"ה בעי גט : **שניהם מודים**
- שלא נבעלה ומיקרא
אמר בעלתי : **סון** - כך
טמו : **לרסא מסו** - יבמה
שכנסה היבם ונפסרה
לרעה ואמרה יבמה
לאחר זמן לא נבעלתי
מהו ליאסור לרעה מפני
דיבורה של זו : **מפני
שאנו כופין ומבקשים**
- לרעה דהיא שיתיה
לנפשה חליצה דליסורא
נאסרה לרעה (ה) ודאי
לא מיתסרה דחוקה
הכנסה את האשה
בועל לאלתר : **סאומרת
טמאה אני לך** - אשכ
כהן שאמרה לבעלה
נאסרה דליסורא עליה
וכתובה לא מיתסרה
ובאשכ כהן ומקומין
לא בכרם בתרא דנדרים :
**השמים ביני לבינך** -
גלוי וידוע לפניו שאין
מקץ לי כדך בני אדם
ואין איש עד לאויב בין
שנינו : **נעולה אני מן
היהודים** - נדרה היא
שלא תיבעל ליהודים
ומדאסרה נפשה חלולי
עלמא ש"מ תשמיש
קשה לה וחלטה היא
לפיכך נעולת כתובה :
**נותנת עיניה באחד** -
ותלך למקום שאין
מכרינן בה ובנדרה
והתקן לו : **הביא ראיה
לדברים** - וחס לאו
לא כל מנינה דאסרה
נפשה עליה : **יעשו
דרך בקשה** - (ב)
לבעל להחזיק בה מנה
יפה : **ליבם מסו** -
מי חסירא ליבם בחיי
בעלה או לא : **מי
מסקא אדעתה דמיית
בעלה** - בלא בניס
ונפלה קמי יבם ונדרה
נמי אדעתא דידה ובעל
לא הפר אלף לחלקו
ויבם נמי לא מלי מיפר
שאפי' בעל אין מיפר
בקודמים ואסורה לו :
**או לא מסקה אדעתה**
- ולא נדרה זו אלף
לאסור עלמא על כל
מי שמתרת לו ע"י
גירושיו בעלה ולהפסיק
דעתו של בעל שלא
יחשדנה בעותח עיניה
באחר כדי שיתרעה
לגרשה אבל ליבם שאסורה
לו ועומדת אפי'
אחר גירושין לא נכתובה
למאן ומותרת לו אם
מת בעלה ולא
גירשה : **אינו כבעל** -
שיהיה לריך להפר
כבעל דאדעתא דבעל
נדרה וזריך הוא
להפר אלף : **ליבם
מותרת בלא הפרה**
(פ"א דליבם)

כתובה האומרת טמאה אני לך שמים ביני לבינך (אני) נמולה אני מן היהודים חזרו לומר ואמר רב אשי אמר החם גם לביאתו הגהו שניהם מודים דארו לקמיה דרבא אמר להו רבא חלוצו לה ושרו לה תיגרא אמר ליה רב שרביא לרבא והתניא צריכה גם וחליצה אמר ליה \*אי תניא תניא בעא מיניה הון בריה דרב נחמן מדרב נחמן צרתה מהו אמר ליה ר' אבי מפני שאנו כופין ומבקשין תיאמר צרה : הנודרת הנאה וכו' : תנן התם \*בראשונה היו אומרים שלש נשים יוצאות ונמולות כתובה האומרת טמאה אני לך השמים ביני לבינך נמולה אני מן היהודים חזרו לומר שלא תהא אישה נוחת עיניה באחד ומקלקלת על בעלה אלא \*האומרת טמאה אני לך תביא ראיה לדבריה \*השמים ביני לבינך יעשו דרך בקשה נמולה אני מן היהודים יפר חלקו ומשמשותו ותהא נמולה מן היהודים איבעיא להו נמולה אני מן היהודים ליבם מהו מי במסקא אדעתה דמיית בעלה ונפלה קמי יבם או לא רב אמר \*יבם אינו כבעל ושמואל אמר יבם הרי הוא כבעל אמר אביי בוותיה דרב מסתברא דתנן הנודרת הנאה מיבמה בחיי בעלה כופין אותו שיחלוצ ואם איתא דמסקא אדעתה מבקשין חליצה נמי אחר לי ואפי' שניהם מודים קיימה אפי' תוך שלשים ולא דוקא נקט הוא אומר בעלתי כדפי' ורישא דקתני טעמא אורח ללחוצ ה"ה דגט נמי בעלתי כדקתני כסיפא אלף אכתי לא אהא לשמעויעין תקנתא דגט כדפי' גרעה לאסור כפייה ובקשה דחליצה ומחמת שהי הלשונות שפ"י גרעה לאסור הארה עד לאחר שלשים יום אם לא יודו שניהם שבעל והלצרין גט לכנוסה אפי' תוך שלשים אפי' שניהם מודים שלא בעל : **אמר** ר' אמי : לא בעי לאוקומי קך משנה כמשנה אחרונה (לעיל דף טז) דמלות חליצה קודמת ולכן כופין לחלוצ דאמתי' קאי ומתניתין דאייירי דיני יבום לפי משנה ראשונה קיימא : **אמר** רבי אמי לריכה חליצה עם הגט פ' גיטה שהיה כבר ואם תאמר ור"ח מאי הא דקתני ואע"פ שחור ואמר לא בעלתי לריכה גט וחליצה אדרבה היא הטמנת דכיון דלא בעל לריכה חליצה בידה ויש לומר דהכי קאמר אע"פ שבעלתי לריכה להיות בידה בין לבין פ' בקונטרס גלוי וידוע לשמים שאין מקץ עמי פ' ר' אמי דרך בקשה - פ"ר יתפללו להו נעולה אני מן היהודים מהו ליבם - פ' בקונטרס לרי' על פירוקו דפשיטא דאסורה נפשה לו או לא מסקה אדעתה ולא אסרה נפשה ליבם וקשה והלא היא מותרת לו על כן גרעה לו לפרש דמיבעיא ליה אזי מסקה אדעתה לאסור נפשה על היבם ומבקשין לחלוצ אזי שמה לא עשהה כדי לאסור עלמא על יבמה כמו על בעלה וקאמר רב יבם אינו כבעל דלא מסקה אדעתה לאסור עלמא על יבמה - כן גרעה לי עיקר לפי טעם זה : **הרן עלך שמה** חליצה' תנן החם נשים בראשונה היו אפרים ג' נשים ויצאת ויעלמא